

**UCHWAŁA NR IX/79/15
RADY MIASTA BIELSK PODLASKI**

z dnia 30 czerwca 2015 r.

w sprawie nadania nazwy mostowi w mieście Bielsk Podlaski

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, poz.645, poz.1318, z 2014 r. poz.379, poz. 1072) Rada Miasta Bielsk Podlaski uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Nadaje się mostowi położonemu w Bielsku Podlaskim na rzece Białej w ciągu ulicy Stefana Batorego nazwę: most ks. Konstantego Bajko.

2. Mapa określająca usytuowanie mostu oraz biografia osoby, od imienia której pochodzi nazwa stanowią załączniki nr 1 i nr 2 do niniejszej uchwały.

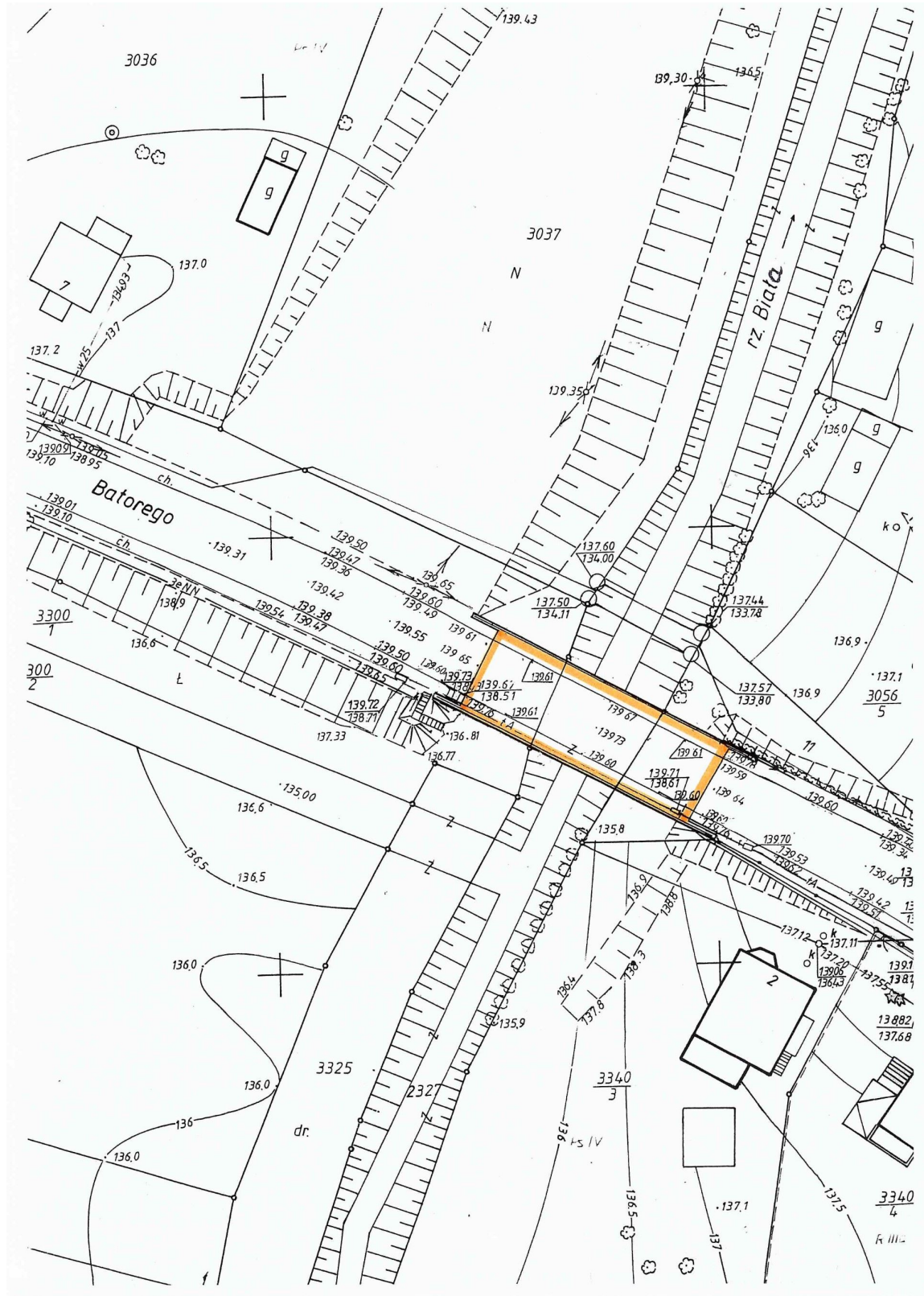
§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Bielsk Podlaski.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady

Igor Łukaszuk

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr IX/79/15
Rady Miasta Bielsk Podlaski
z dnia 30 czerwca 2015 r.

Konstanty Bajko urodził się 6 marca 1909 r. w Białowieży. W latach 1915-1922 rodzina Bajko zmuszona była wyjechać w głąb Rosji do guberni Riazańskiej do wsi Nagojsk na tzw. Bieżeństwo. W latach 1925-1932 uczył się w Prawosławnym Seminarium Duchownym w Wilnie. W roku 1932 został przyjęty na Wydział Teologii Uniwersytetu Warszawskiego. W marcu 1934 r. otrzymał święcenia diakonatu, a następnie święcenia kapłańskie. Pierwszą parafią była wieś Świerże na Chełmszczyźnie. W czerwcu 1937 r. ks. Konstanty Bajko otrzymał tytuł magistra teologii. W czerwcu 1941 r. podczas niemiecko-sowieckiej wojny, gdy był proboszczem cerkwi w Klecku, pomagał ukrywać się Żydom i Cyganom. W maju 1944 r. niemieckie władze zmusiły ks. Konstantego Bajko do opuszczenia Klecka i ewakuacji na zachód. W sierpniu 1944 r. zostaje nauczycielem religii w nowo organizowanych szkołach w Bielsku Podlaskim. W październiku 1946 r. ks. Konstanty Bajko zostaje uprowadzony z ulicy Stefana Batorego przez oficerów sowieckich. 26 listopada 1946 r. został osądzony przez Trybunał Wojskowy Wojsk NKWD na 15 lat ciężkich robót, 5 lat pozbawienia praw publicznych i konfiskatę majątku. Zostaje wywieziony na „niełudzką ziemię” do północnej Workuty. Tam pracował w łagrach przy wydobywaniu węgla kamiennego. Przeszedł kurs felczera i od 1948 roku został obozowym chirurgiem. W październiku 1956 r. wraca do Bielska Podlaskiego. W lutym 1957r. otrzymuje misję kanoniczną na nauczanie religii prawosławnej w sześciu bielskich szkołach. Od 1961 do 1963 r. pełni funkcję proboszcza parafii pw. Zmartwychwstania Pańskiego w Bielsku Podlaskim. W roku 1970 zostaje przeniesiony do Stargardu Szczecińskiego na proboszcza i dziekana, otrzymuje prawo noszenia mitry. W 1983 roku przeniesiony w stan spoczynku, od listopada przebywa w monasterze pw. św. Onufrego Wielkiego w Jabłecznej. Zmarł 12 października 1984 r. w Bielsku Podlaskim. Pochowano w rodzinnej Białowieży. Kilka lat później zostaje wybudowany Dom Opieki św. Stefana w Cieplicach, który jak napisano na tablicy *„Dom jest wyrazem wdzięczności ks. mitratowi Konstantemu Bajko za Jego ofiarną pracę w Cerkwi Chrystusowej. Jest wyrazem hołdu złożonego Jego wytrwałości w męczeństwie za wiarę. Za wiarę w Boga był torturowany, poniżany i więziony w stalinowskich obozach koncentracyjnych i więzieniach. Nawet tam nie ustawał w pełnieniu służby kapłańskiej.”*